

MES SOBRE EL CONCORDAT

(conclusió)

El concordat de 1953

Els capítols més importants del Concordat tracten de la unitat catòlica d'Espanya, de la personalitat jurídica internacional de la Santa Seu, de les relacions entre l'Església i l'Estat Espanyol, dels bens que posseeix l'Església, de la intervenció de l'Estat en el nomenament de bisbes, de les immunitats o privilegis dels eclesiàstics, de la legislació matrimonial i de l'ensenyament religiós.

Mentalitat del Vaticà II

Certament que amb poc temps el Concordat s'ha tornat ranci i està fora d'òrbita. Avui, per exemple, no s'admet la situació de privilegi. Hom creu que l'Església, més que un poder, és un servei. La nostra societat és pluralista, i allò de «tots catòlics per naixement», no s'ajusta ni al fet humà, ni a la mentalitat de l'Evangeli. La renúncia per part de l'Estat al privilegi de presentar els bisbes, creiem sincerament, que no és matèria concordatària. El Vaticà ha reivindicat la més plena i total llibertat i ha demanat als pocs estats que s'interferien, la simple renúncia. El nostre, que és, segons la constitució, catòlic per definició, no li queda altra camí, en bona lògica, que renunciar, i no fora net voler negociar disfressant-ho o cobrant-s'ho per un altre cantó...

Pensament d'avui

Molts creuen que no cal concordat. Es poden fer uns simples convenis de reconeixement de fets i de drets. D'altres pensen que els concordats només tenen raó de ser en països totalitaris, en els que la veritable llibertat religiosa i els altres drets fonamentals de la persona humana —dret d'expressió, de reunió, d'associació— queden, de fet, mal parats, encara que teòricament els admetin les legislacions. D'altres creuen que ni això. Volen que l'Església sincronitzi amb el mal de tots. Que la possibilitat i llibertat d'anunciar el missatge de salvació i d'emetre judici cristià sobre els fets concrets, no li vingui a nivell de poder, sinó per solidaritat amb el poble.

Cloenda

L'interrogant sobre el Concordat ens afecta doblement: com a ciutadans i com a creients. Creiem tenir dret a la informació. Esperem que la cosa anirà per llarg. Amb tot el cor ho encomanem a Déu.

Pastoral: què vol dir ?

Hem parlat moltes vegades del Consell Pastoral. Hem intentat explicar quina ha de ser la seva funció concreta. Però potser seria profitós aturar-nos a reflexionar la paraula **PASTORAL**, a fi de descobrir quin concepte vol expressar. És important que sapiguem exactament què vol dir, perquè la utilitzem constantment. Avui podríem parlar-ne.

La freqüència amb què és utilitzada cada vegada que es parla de la vida de l'Església ens dona ja una pista per a endevinar el seu significat. La figura de Déu com el pastor del seu poble Israel, que el condueix a través del desert vers la terra promesa, que té província d'ell i que li procura fins el mateix aliment material i és present en les seves necessitats, de la mateixa manera que ho fa un pastor amb el seu ramat, és freqüent en les Sagrades Escripures de l'Antic Testament. Jesucrist havia estat anunciat com el veritable pastor d'Israel en contraposició dels seus governants que el portaven més al pecat que no pas a ser fidel al Senyor. Ell mateix, en una alegoria d'alta qualitat literària i profunditat doctrinal, diu de sí mateix: «Jo sóc el bon pastor». No és estrany, doncs, que l'Església, continuadora de la missió de Crist en el món, defineixi amb el nom de «**pastoral**» la seva acció salvadora.

La pastoral és, doncs, l'acció salvadora de l'Església.

L'Església no és una simple suma d'individus que segueixen més o menys la mateixa doctrina. L'Església és un poble, un organisme unit i ben travat, és el Cos de Crist, és a dir, un ésser viu animat per l'Esperit Sant. En el capítol quart de l'Evangeli de Sant Mateu se'ns diu que l'Esperit va conduir Jesús al desert on pren consciència de la seva missió salvadora i la prepara degudament en contacte íntim amb el Pare. De la mateixa manera, l'Església, moguda per l'Esperit de Crist, pren consciència d'ella mateixa i de la missió salvadora que li ha estat encomanada. Així com Jesús, conduït per l'Esperit Sant sabia qui era i on anava, igualment l'Església, conduïda per l'Esperit Sant sap qui és i on va.

L'acció és l'expressió de la persona, el seu dinamisme, és el camí que ens porta a la realització de la nostra pròpia personalitat. Parlar de l'acció de l'Església és, doncs, parlar de la seva vida, de la seva manifestació; en una paraula, del camí que la porta a la seva realització personal, al compliment fidel de la seva missió.

La salvació dels homes és l'objecte de la vida de Crist i, per tant, el motiu de l'existència de l'Església. La salvació té dues vertents: glorificar Déu i comunicar la seva vida als homes. Sant Joan, en el capítol disset de l'Evangeli, ens diu que Jesús ha glorificat el Pare duent a terme l'obra que li ha encomanat. Així l'Església glorifica Déu duent a terme l'obra de la salvació de la humanitat. Aquestes dues dimensions de l'única vida de l'Església s'entrecreuen constantment, no es dona l'una sense l'altra. L'única manera de glorificar Déu és fer arribar la salvació a tots els homes.

Heus aquí el sentit de la paraula «**pastoral**» i com defineix la personalitat de la mateixa Església: **la seva acció salvadora**, la seva vida. Aquesta és la missió de l'Església: fer arribar a tots els homes la crida de Déu a la salvació. La mateixa per la qual el Pare ens ha enviat el seu Fill, Jesucrist. Per tant tota obra d'Església, perquè sigui autèntica, ha de ser pastoral, ha d'estar en funció de la salvació dels homes, perquè la pastoral és la seva manera pròpia d'expressar-se.

Lluís Ferret

AGENCIA OFICIAL

Servicio Oficial de MICHELIN
para Granollers y Comarca

MICHELIN

Neumáticos Dalmau

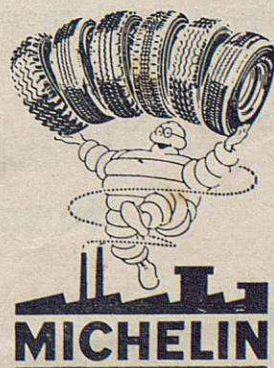
Recauchutados, Reparaciones, Rayado, Equilibrado, Llantas
Neumáticos, Tractor industrial, Movedoras de Tierra.

Siempre al servicio de las ruedas de su vehículo con personal especializado

Travesía Jorge Camp, Nave 2

Teléfono 270 11 47

GRANOLLERS

MICHELIN